

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1270/23
22.1.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Душанке Ђорђевић, председника већа и Јелене Шкулић и Марка Јоцића, чланова већа, уз учешће саветника Јелене Каличанин Војновић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 КЗ, одлучујући о жалби јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу Ктo бр. 121/14 од 18.09.2023. године, жалби окривљеног АА и жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Илића, изјављених против пресуде Основног суда у Лазаревцу К бр. 299/14 од 24.08.2023. године, у седници већа одржаној у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Горана Илића, те одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, дана 22.01.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу, жалба окривљеног АА и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Илића, па се пресуда Основног суда у Лазаревцу К бр. 299/14 од 24.08.2023. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу К бр. 299/14 од 24.08.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1. (једне) године, коју ће окривљени издржавати тако што не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима предвиђеним законом, без примене електронског надзора. Окривљени је упозорен да, уколико једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти

просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. У изречену казну окривљеном је урачунато време проведено у притвору, те према њему изречена мера безбедности одузимање предмета – 138 биљака “cannabis”, одузетих по потврди о привремено одузетим предметима ПС Лазаревац бр. 251/14 од 08.08.2014. године. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова судског паушала и трошкова кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Против ове пресуде, благовремено су жалбу изјавили:

-јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу Ктo бр. 121/14 од 18.09.2023. године, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, пресуду преиначи само у погледу одлуке о кривичној санкцији и окривљеног АА осуди на казну затвора у дужем трајању;

-окривљени АА из свих жалбених разлога са предлогом да Апелациони суд у Београду пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Илић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду укине првостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање али другом судији.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Горана Илића, те одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио целокупне списе, заједно са ожалбеном пресудом и изјављеним жалбама, пресуду је испитао у смислу одредбе члана 451 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби, па је, по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалбе су неосноване.

Према налажењу овог суда, неосновано се жалбом окривљеног и његовог браниоца износи теза о томе да је пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка, будући да је, према налажењу овог суда, пресуда, како у изреци, тако и у образложењу, јасна и разумљива, а суд је о свим чињеницама важним за доношење правилне и на закону засноване пресуде дао јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

У жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Илића, износи се теза о томе да је пресуда заснована на незаконитим доказима, и то потврди о привремено одузетим предметима, будући да у списима не постоји записник полиције о обављеном претресању стана и других просторија, наредба суда није издата на образложен захтев јавног тужиоца за претресање, а како орган поступка – јавни тужилац никад није издао писану наредбу за вештачење одузетог материјала, нити у списима постоји службена белешка органа поступка - јавног тужиоца да је одредио вештачење, кога је одредио за вештака, нити шта је дужност вештака, то је и обављено вештачење извршено

противно одредби члана 117 став 1 и члана 118 став 1 ЗКП и ради се о незаконитом доказу, због чега је бранилац предлогом од 13.12.2022. године тражио издвајање из списка незаконитих доказа - потврде о одузетим предметима и физичко-хемијског вештачења НКТЦ. Према ставу жалбе, полиција је поступала противзаконито и супротно одредби члана 286 став 2 и 3 ЗКП, те супротно императивној одредби члана 286 став 4 ЗКП.

Цитирани жалбени наводи оцењени су као неосновани. Најпре, насупрот жалбеним наводима браниоца, саставни део списка предмета чине записник о претресању стана и других просторија МУП РС, ДП, ПС Лазаревац од 08.08.2014. године и наредба Основног суда у Лазаревцу Кпп бр. 74/14 од 08.08.2014. године на основу које је претресање извршено, а из којих следи да је поменута наредба издата на образложени захтев за претресање јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Лазаревцу Ктр бр. 472/14 од 08.08.2014. године, да су полицијски службеници ПС Лазаревац, по наредби суда, претресање извршили у присуству окривљеног и два сведока, те да је нађено и од окривљеног, уз потврду, привремено одузето 138 биљака, зелене боје, величине од око 40 цм до око 2,2 м, за које се основано сумња да представљају опојну дрогу марихуану.

По налажењу суда, предметна потврда о привремено одузетим предметима сачињена је од стране овлашћених службених лица на основу члана 147 ЗКП, након проналаска предмета који се по Кривичном законнику морају одузети или могу послужити као доказ у кривичном поступку, а како би се на наведени начин обезбедило њихово чување (приликом предузимања мера из члана 286 ЗКП), те садржи све елементе прописане чланом 150 ЗКП, при чему се ради о предузимању законом прописаних мера које су припадници полиције имали обавезу да предузму у циљу откривања и обезбеђивања трагова кривичног дела и предмета који могу послужити као доказ, што је и спроведено привременим одузимањем предмета по наведеној потврди.

У погледу обављених физичко - хемијских вештачења МУП РС, ДП, УКП, НКТЦ, суд није могао да прихвати као основан навод одбране да су спроведени без наредбе надлежног органа односно да орган поступка – јавни тужилац никада није издао наредбу за вештачење одузетих материја, будући да се у самим записницима о вештачењу јасно констатује да је Националном криминалистичко-техничком центру “дана 09.08.2014. године достављен захтев и наредба број 234-50/14 и Ку-14591/14 од 08.08.2014. године, по усменој наредби заменика јавног тужиоца ВЈТ у Београду Милене Вукашиновић, за физичко-хемијско вештачење којим је потребно утврдити да ли достављени узорци садрже ТХЦ и у коликом проценту, када је у питању вештачење 03/4/10/2 бр. 234-9930/14 од 09.08.2014. године односно да је Националном криминалистичко-техничком центру “дана 18.08.2014. године достављен захтев и наредба број Ку-14591/14 од 18.08.2014. године, по усменој наредби заменика јавног тужиоца ВЈТ у Београду Саше Дрецуна, за физичко-хемијско вештачење којим је потребно утврдити да ли достављени узорци садрже ТХЦ и у коликом проценту, када је у питању вештачење 03/4/10/2 бр. 234-9930/14-1 од 19.08.2014. године (одакле следи да су садржали све елементе из члана 118 ЗКП, јер у супротном надлежна лица НКТЦ без релевантних података не би ни била у прилици да спроведу вештачење), те чланом 117 ЗКП прописано да, у случају опасности од одлагања, орган поступка вештачење може и усмено одредити, које предузимање вештачења по хитном поступку је оправдано у

ситуацији када је осумњиченом одређено задржавање до 48 сати, што је овде био случај, док околност да саставни део списка предмета не чини службена белешка, према налажењу овог суда, без утицаја је на другачије закључивање.

Из списка предмета јасно следи да се у конкретном случају радило о хитном поступању, да је о свему обавештен јавни тужилац, који је издао наредбу за физичко-хемијско вештачење, а које је одмах потом и предузето у акредитованој лабораторији за овакву врсту испитивања, о чему су сачињени поменути записници о вештачењу, а затим, на захтев и по наредби суда К бр. 299/14 од 02.03.2015. године, и записник о вештачењу МУП РС, ДП, УКП, НКТЦ 03/4/10/2 бр. 234-9930/14-2 од 12.10.2015. године, из чега се утврђује да је биљна материја која је, уз потврду о привремено одузетим предметима, одузета од окривљеног АА заправо материја позната под називом “марихуана” односно биљка канабис која садржи психоактивну компоненту ТХЦ у концентрацији већој од 0,3%.

Жалбени навод браниоца окривљеног о томе да је пресудом Врховног касационог суда КЗЗ 350/22 од 24.05.2022. године у идентичном предмету указано шта су незаконити докази, те наведено да се исти морају издвојити из кривичног поступка, правилност и законитост побијане пресуде неосновано се доводи у питање. Правни став Врховног касационог суда изражен у наведеној одлуци не односи се на процесну ситуацију која је спорна у предметном кривичном поступку, већ је реч о радњи прегледа лица и возила обављеној од стране полиције, о чему није састављен записник или службена белешка, нити у списима предмета постоји доказ да је о предузимању ових радњи обавештен јавни тужилац, па је и овај жалбени навод неоснован.

Жалбени навод о томе да одбрана од почетка тврди да је окривљени посејао семенке индустријске конопље, из ког разлога инсистира на новом вештачењу и захтева да се њиме прецизно утврди колико је у супстанци која је одузета од окривљеног било ТХЦ, колико ЦБД и колико ЦБН односно да се у конкретном случају примени Валерова формула, у ствари представља поновљен навод одбране из првостепеног поступка који је, и према налажењу овог суда, правилно оцењен од стране првостепеног суда као неоснован. На страни 16 ожалбене пресуде, првостепени суд је правилно прихватио налаз и мишљење НКТЦ - вештака Зорана Ђорђевића, који је током поступка више пута испитиван и више пута се изјашњавао о методологији вештачења, детаљно објаснивши на који начин се врши узорковање из достављеног материјала и која се анализа примењује, оценивши га као у свему дат по правилима струке и науке. Поменути вештак се прецизно изјаснио зашто Валерова формула, на којој је одбрана инсистирала, у конкретном случају није примењивана, објаснивши да се иста примењује само када постоји сумња у то да је ниво ТХЦ у анализираној биљној материји у граничној вредности односно око 0,3%, а да су у конкретном случају спроведеном анализом, стручним тумачењем графикона и хроматограма којима је представљен резултат анализе, добијени резултати који указују да је ниво ТХЦ у анализираним узорцима далеко већи од 0,3%, због чега даља анализа није вршена у смислу утврђивања тачног процента ТХЦ. Дакле, према налажењу овог суда, правилно је првостепени суд утврдио да се у одузетој биљној материји од стране окривљеног АА налази тетрахидроканабинол у количини већој од 0,3%, а која је то количина прецизно односно колико више од 0,3%, и према ставу овог суда, није од значаја за другачије одлучивање јер чињеница да се у поменутој биљној материји налази ТХЦ у количини

већој од 0,3% значи да су од окривљеног АА одузете биљке чије узгајање законом није дозвољено и чиме се врши кривично дело за које је окривљени правилно и оглашен кривим, будући да проценат ТХЦ код индустријске конопље може бити 0,3%, сагласно изјашњењу вештака, али не и већи од тога, што је овде случај.

Жалбени навод о томе да је на основу Конвенције о опојним дрогама, усвојене од стране Уједињених нација, донет документ који се зове “Препоручене методе за идентификацију и анализу канабиса и производа од канабиса”, који је достављен националним лабораторијама чланицама УН-а током 2009. године, правилност и законитост пресуде неосновано се спори, те садржина обављеног вештачења, будући да је предузето од стране акредитоване лабораторије за овакву врсту вештачења тј. стручне установе са провереном и верификованом примењеном методологијом и начином рада, па се, по налажењу овог суда, оваквим жалбеним наводима не доводи у сумњу да је предузетим физичко-хемијским вештачењем обављена комплетна анализа, те тачност и поузданост добијених резултата, па самим тим недвосмислено, јасно и прецизно дато мишљење вештака да се ради о биљци канабис која садржи ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3%.

У жалби браниоца окривљеног се надаље износи теза о томе да је кривично дело из члана 246 став 2 КЗ дело са бланкетном диспозицијом, а да у изреци првостепене пресуде нема нигде навођења бланкетног прописа и наводи се израз “ТХЦ у количини већој од 0,3%”, па је то, према ставу жалбе, тешка повреда кривичног закона и иста ситуација као она у којој би суд неког за кривично дело угрожавање саобраћаја огласио кривим не наводећи бланкетну норму из Закона о безбедности јавног саобраћаја на путевима коју је окривљени повредио. И овај жалбени навод је оцењен као неоснован јер је, према налажењу овог суда, изрека пресуде јасна и разумљива, не садржи нејасноће нити противречности и њоме је окривљени АА оглашен кривим због тога што је у време, на месту и на начин утврђен изреком пресуде, неовлашћено узгајао психоактивну конопљу - биљку канабис која садржи психоактивну компоненту ТХЦ (тетрахидроканабинол) у количини већој од 0,3% (која се налази на Списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци), па чињеница да се у изреци пресуде не помиње Закон о психоактивним контролисаним супстанцама и Правилник о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци, супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног, не значи да је пресуда донета уз повреду Кривичног законика.

У жалби браниоца се истиче и да је парцела на којој је узгајана предметна биљна материја била власништво сведока ББ, таште окривљеног, те да суд није утврдио чија је парцела на којој су затечене и одузете биљке и ко је гајио те биљке, али су и ови жалбени наводи неосновани. Наиме, из одбране самог окривљеног АА следи да је биљке узгајао сам односно “све то радио сам”, те да његова ташта, која има 80 година, у тим радњама ни на који начин није учествовала, осим што је заједно са супругом окривљеног конзумирала органско поврће које је узгајао окривљени.

Такође, жалбени наводи да сведок ББ, као привилеговани сведок, није испитана на главном претресу, него је без сагласности странака прочитан њен исказ, такође је неоснован. Ово стога тога што је одредбом члана 406 став 2 ЗКП прописано да се

записници о ранијем испитивању лица која су ослобођена дужности сведочења (члан 94 став 1) не сме извести у складу са одредбом овог закона ако та лица нису уопште позвана на главни претрес или су на главном претресу изјавила да неће да сведоче, а из списка предмета следи да је сведок ББ била уредно позвана на главни претрес, о чему постоји доставница у списима предмета, те да је реч о сведокињи која је у поодмаклим годинама живота и лошег здравственог стања, имајући у виду медицинску документацију достављену управо од стране одбране на околност њене болести и година старости, те је суд правилно њен исказ дат пред ВЈТ у Београду прочитао на главном претресу, при чему том приликом овај сведок није ни сведочила, већ се користила својим законским правом да не сведочи.

Такође, првостепени суд је на страни 17, последњи пасус, ожалбене пресуде јасно и логично образложио зашто није прихватио одбрану окривљеног да он није знао о којим биљкама је реч, већ је сматрао да гаји индустријску конопљу чије узгајање законом није забрањено, које разлоге у свему као правилне прихвата и овај суд, па су с тим у вези поновљени наводи одбране у жалби браниоца окривљеног и самог окривљеног оцењени као без утицаја на другачију одлуку суда у овој кривичноправној ствари.

Жалбени навод браниоца окривљеног о томе да окривљени није узгајао биљке у импровизованом пластенику и да никакав пластеник није постојао у башти окривљеног, неоснован је, будући да из писаних доказа у списима предмета, а пре свега сачињене фотодокументације, следи да су биљке узгајане управо у импровизованом пластенику, како је то правилно и утврђено изреком пресуде.

Најзад, како је на две повратнице с позивима упућеним вештаку Зорану Ђорђевићу означено да је прималац преминуо, а што је суд констатовао и на записнику о главном претресу, то жалбени навод браниоца о томе да је одбрани непознато на који начин је суд дошао до тог сазнања, није основан нити од утицаја на другачије одлучивање.

Испитујући пресуду у делу одлуке о казни, у коме делу се пресуда, са једне стране, спори жалбеним наводима јавног тужиоца о томе да је суд неадекватан значај дао утврђеним олакшавајућим околностима и да је окривљеног требало строже казнити, те, са друге стране, жалбеним наводима браниоца којима се одлука о казни спори паушалним жалбеним наводима, Апелациони суд у Београду је нашао да је пресуда и у овом делу правилна и на закону заснована.

Наиме, приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА, првостепени суд је правилно, као олакшавајуће околности, ценио његове породичне прилике, чињеницу да се стара о супрузи која је психијатријски болесник, те протек времена од извршења кривичног дела, док отежавајућих околности није било, па је правилно окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 1. (једне) године, за коју је одлучио да ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора. И према налажењу овог суда, овако одмерена казна адекватна је како тежини извршеног кривичног дела, тако и личности окривљеног као његовог извршиоца, њоме ће се довољно утицати на окривљеног да убудуће не врши оваква и слична кривична дела и постићи ће се сврха

кажњавања и изрицања кривичних санкција предвиђене одредбом члана 4 и 42 КЗ.

Апелациони суд у Београду је ценио и преостале наводе у изјављеним жалбама, али је нашао да су без утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

Сагласно претходном, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци, на основу одредбе члана 457 ЗКП.

Записничар-саветник
Јелена Каличанин Војновић с.р.

Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић